

BRAȘOV 27-28 octombrie 2000

**SOCIETATEA ROMÂNĂ DE
CHIRURGIE ȘI ORTOPEDIE
PEDIATRICĂ
UNIVERSITATEA
"TRANSILVANIA"
BRAȘOV**

**SIMPOZION NAȚIONAL
DE
CHIRURGIE ȘI ORTOPEDIE
PEDIATRICĂ**

CAIET DE REZUMATE

TITLUL LUCRĂRII: AFECȚIUNEA ARTICULAȚIEI ATLANTO-AXOIDIENE LA COPII CU TRAUMĂ CRANIO-CEREBRALĂ

AUTORII : N.Gh.Șavga, N.N.Șavga, C.M.Secară, A.A.Pleşco

Particularitățile anatomo-funcționale a articulației atlanto-axoidiene la copii prezintă un pericol major în declanșarea unor complicații neurologice în cazurile de traumatism cranio-cerebral. Diagnosticul afecțiunilor articulației este dificil și tratamentul necesită aport ortopedic.

Experiența acumulată în clinica de chirurgie pediatrică este bazată pe examinarea și tratamentul patologiei articulației atlanto-axoidiene la 225 de copii. Vârsta a variat de la nou-născut până la 18 ani, au predominat băieții- 140, 62%.

Diagnosticul. În perioada acută determinarea afecțiunii articulației atlanto-axoidiene s-a bazat pe:

1. Manifestările clinice (torticolis ușor sau vădit cu sindrom algic la mișcările capului, reducerea motilității membrelor, tonicitate sporită a mușchilor cervicali posteriori cu hipersensibilitate a regiunii cranio-cervicale).

2. Examen radiologic (axial, în poziții speciale sau tomografie computerizată, RMN)

În perioada tardivă au fost examinați 165, 73% copii. Perioada după traumă a variat de la o lună până la 7 ani. Diagnosticul a fost bazat pe:

1. persistența simptomelor de insuficiență vertebro-bazilară (cefalee, vertij, sincope, dereglări de vâz și memorie, slăbiciune și oboseală sporită), fără sau cu efect slab, la tratament medicamentos;

2. examenul ortopedic determină o poziție vicioasă ușoară a capului, punct algic la nivelul C1-C2 la palpare;

3. prezența dereglărilor raporturilor elementelor articulației determinate prin examenul sonografic sau radiologic;

4. dereglarea hemocirculației prin bazinul vertebro-bazilar la studiul Doppler.

Tratamentul.

În perioada acută: prezența afecțiunii articulației atlanto-axoidiene la copii cu traumă cranio-cerebrală necesită aplicarea procedeelor ortopedice (imobilizare, tracțiune craniană, procedee manuale) pentru restabilirea dereglărilor anatomo-funcționale a articulației. Întârzierea diagnosticului afecțiunii acestei articulații la un copil de 13 ani a fost cauza declanșării tetraplegiei la a 3-a zi după traumă și a decesului.

În perioada tardivă: au fost folosite numai procedee ortopedice- reducerea manuală a subluxației atlanto-axoidiene cu imobilizare cervicală pentru 2-3 săptămâni. Efectul clinic pozitiv a fost înregistrat la 92% din pacienți.

Concluzie. Copiii cu traumă cranio-cerebrală necesită examinare aprofundată a articulației atlanto-axoidiene. Tratamentul ortopedic al afecțiunilor articulației atlanto-axoidiene este prioritar.